

Mosolygós napot kedves Gyerekek! Ezúttal egy Mátyás királyról szóló tanulságos népmesét hoztam nektek. Olvassátok el figyelmesen többször is és akkor biztosan nem fognak ki rajtatok a kérdések sem! 😊

A mese valósága

A régi korok emberei, közösségei a tudásukat, tapasztalataikat mesékben adták tovább. A gyermekek akkor kezdtek felnőtté válni, amikor felismerték a mesék csodái mögé rejtett hétköznapi igazságokat. A népmesék tanulságai segítettek abban is, hogy az emberek megérték életük eseményeit és a világot maguk körül.

Mátyás király valóságos, élő magyar uralkodó volt, nem a népmesék mesebeli királya. Alakját, emlékét és példáját a mesemondók a róla szóló mesés és gyakran tréfás, csattanós történetekben őrizték meg, ugyancsak fontos igazságokat tanítva.

Kóródi Bence

Mátyás király meg a juhász

Egyszer, mikor Mátyás király az országot járta, ráesteledett, és egy juhászhoz tért be éjszakára. A juhász éppen birkapaprikást főzött, és meghívta a királyt is, mert nem tudta, hogy ő a király. Mikor esznek, egyszer csak a király bicskájára egy olyan darab hús akadt, ami nem kellett neki, és visszalökte a bográcsba. Erre a juhász fogta magát, és a kése nyelvélvel egy nagyot csapott a király kezére.

– Tanuljon meg becsületesen enni! – aszongya.

Megették a paprikást. Reggel köszöni a király a szállást meg a vacsorát, és aszongya a juhásznak, hogy látogassa meg őt Budán, mer ő ott varga a királynál.

– Olyan pár bocskort szabok kendnek – aszongya –, hogy haláláig eltart.

Mikor hazaért, mindenkinek mondta, hogy ha jön egy juhász, igazítsák hozzá. Nemsoká el is jött a juhász. Kérdezi a palota kapujában az őröket, hogy hol van a Mátyás király vargája. Azok aztán vezetik is mindjárt a királyhoz. Csak elbámult a juhász, mikor látta a szebbnél szebb szobákat, hát még mikor látta az ő ismerősét a fényes urak közt.

A király szépen fogadta a juhászt, mindjárt hívta ebédelni, de megmondta neki, hogy ezeket az urakat is tanítsa meg enni, mint ahogy őt tanította.

Leülnek az ebédhez, hát az egyik úr mindjárt visszalöki a késéről a tálba, amit kivett.

A juhász meg a kés nyelvélvel egy jót rácsapott a kezére.

– Tanuljon meg az úr emberségesen enni!
Az urak mindjárt előrántották a kardjukat, hogy összevagdossák a juhászt, de a király aszongya:

– Hagyjátok csak, engem is így tanított meg emberségesen enni.

No, mikor vége van az ebédnek, aszongya a király:

– Mutassa meg kend ezeknek az uraknak, hogy hogy szokott a juhász nézni a birkái után!

A juhász mindjárt rátámaszkodik a botjára, és néz.
Aszongya a király az uraknak:

– Próbáljuk ki, mennyit bír el ez a juhász!

Azzal fogja a drága szép köpenyét, és ráteríti a juhászra.
Int az uraknak, hogy ők is csinálják utána. Mikor már mind ráterítette a köpenyét, aszongya a király:

– Gazember az, aki ennek a juhásznak nem ad tíz aranyat a saját köpenyéért.

Nem nagyon tetszett az uraknak, de mindegyik, aki levette a köpenyét, adott neki tíz aranyat. Alig fért bele a juhász szűre ujjába.

– No – aszongya a király –, most má mehet, földi, olyan bocskort varrtam kendnek, hogy haláláig eltart.

magyar népmese, Zenta (Vajdaság)

Mit főzött a juhász, mikor betáért hozzá a király? Keretezd be a helyes választ!

nem is tudott főzni

lekváros tésztát

birkapaprikást

tojást sült

Mit ígért a király a vendéglátásért cserébe a juhásznak? Írd le ide a választ!

Mit adtak az urak a juhász köpenyéért? Húzd alá a helyes választ!

10 aranyat

fél kg ezüstöt

3 szál kolbászt

Ha van kedved, az alábbi YouTube linken is megnézheted ezt a mesét igazi magyaros, tájnyelven történő előadásmódban. Ne hagyd ki, biztosan tetszeni fog!

<https://www.youtube.com/watch?v=9XsfJkt8P94>

Ma is nagyon ügyes voltál, most már pihenj egy kicsit! 😊

Készítette: Szabó Pálné (Jolika néni)